

Nr 28.

Ankom till riksdagens kansli den 24 maj 1940 kl. 2 e. m.

Bevillningsutskottets betänkande, i anledning av Kungl. Maj:t:s proposition angående ytterligare förlängd giltighet av gällande indelning för taxering till statlig inkomst- och förmögenhetsskatt samt kommunalskatt av samtliga orter i riket med avseende å levnadskostnadernas höjd.

I en den 8 mars 1940 dagtecknad, till bevillningsutskottet hänvisad proposition, nr 146, har Kungl. Maj:t, under åberopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för samma dag, föreslagit riksdagen medgiva, att den för åren 1935—1939 gällande indelningen för taxering till statlig inkomst- och förmögenhetsskatt samt kommunalskatt av samtliga orter i riket med avseende å levnadskostnadernas höjd — vilken indelning jämlikt kungörelserna den 10 juni 1938, nr 415, och den 15 december 1939, nr 870, äger förlängd giltighet till och med utgången av år 1941 — må, utan hinder av 48 § 1 mom. kommunalskattelagen den 28 september 1928 (nr 370), äga förlängd giltighet till och med utgången av år 1942.

Enligt 48 § 1 mom. kommunalskattelagen indelas samtliga orter i riket med avseende å levnadskostnadernas höjd i ortsgrupper. Denna indelning — den s. k. skattegrupperingen — verkställas av socialstyrelsen enligt de närmare föreskrifter, som Kungl. Maj:t äger meddela, och gäller för en tid av fem år i sänder.

Vidare meddelas i 16 § 1 mom. förordningen om statlig inkomst- och förmögenhetsskatt föreskrift rörande statligt Ortsavdrag, vars storlek bestämmes med hänsyn till de ortsgrupper, varom förmäles i 48 § 1 mom. kommunalskattelagen.

Den senast fastställda skattegrupperingen avser åren 1935—1939.

På förslag av Kungl. Maj:t i proposition nr 317 till 1938 års riksdag beslöt riksdagen medgiva, att giltighetstiden för skattegrupperingen finge förlängas till och med utgången av år 1940. Författning i ämnet utfärdades den 10 juni 1938 (nr 415).

I proposition nr 26 till 1939 års urtima riksdag föreslog Kungl. Maj:t för-

längning av giltighetstiden för skattegrupperingen med ytterligare ett år eller till och med utgången av år 1941. Riksdagen biföll propositionen (urtima riksdagens skrivelse nr 68). Författning i ämnet utfärdades den 15 december 1939 (nr 870).

I det vid den nu föreliggande propositionen fogade statsrådsprotokollet har föredragande departementschefen bland annat erinrat om att enligt gällande civila avlöningsreglemente m. m. fördelningen av de orter, där tjänstemännen äro stationerade, å de olika ortsgrupperna — den s. k. lönegrupperingen — skall fastställas av Kungl. Maj:t på grundval av utredning rörande de för orterna gällande allmänna levnadskostnaderna. Denna utredning har av socialstyrelsen hittills verkställts efter enahanda principer som skattegrupperingen.

Till stöd för förslaget om förlängning av den nuvarande skattegrupperingen till och med utgången av år 1942 har i statsrådsprotokollet åberopats, att socialstyrelsen i skrivelse den 6 mars 1940 ifrågasatt förnyat uppskov med prisinsamlingen för ny ortsgruppering. Styrelsen har därvid anfört bland annat följande:

»Enligt nu gällande bestämmelser skulle nästa skattegruppering träda i kraft den 1 januari 1942. För att en skattegruppering — och i samband med denna ny löne- och pensionsgruppering — skulle kunna färdigställas till nämnda tidpunkt, måste insamling av prisuppgifter å livsmedel m. m., i enlighet med den av styrelsen tidigare uppgjorda planen, företagas dels under oktober månad 1940 och dels under april månad 1941. De förskjutningar i de lokala prisförhållandena efter krigsutbrottet, som prisutvecklingen redan medfört och i fortsättningen ytterligare kan förväntas medföra, torde göra en dyrortsgruppering grundad på en prisinsamling under dylika förhållanden föga tillfredsställande. Man bör i allt fall räkna med att, även om det pågående stormaktskriget snart skulle upphöra, prisförhållandena icke bli tillräckligt stabiliserade till nästkommande oktober månad, för att en prisundersökning för dyrortsgrupperingsändamål på längre sikt då skulle kunna av förhållandena motiveras. Att helt grunda en dyrortsgruppering på insamling av prisnoteringar vid endast ett tillfälle, t. ex. i april 1941, anser sig styrelsen icke kunna förorda. I sin skrivelse den 28 december 1938 har socialstyrelsen understrukt angelägenheten av att dyrortsundersökningarna giva så tillförlitliga resultat, att de kunna tillvinna sig förtroende hos de därav berörda.»

På grund av det anförda har styrelsen som sin mening uttalat, att nuvarande förhållanden påkallade ytterligare uppskov med prisinsamlingen för en dyrortsgruppering, förslagsvis ett år.

Departementschefen har på grund av vad socialstyrelsen anfört ansett nödvändigt, att giltighetstiden för de nuvarande skatte- och lönegrupperingarna förlänges med ytterligare ett år.

Utskottet.

Utskottet, som icke funnit skäl till erinran mot Kungl. Maj:ts förslag, får hemställa,

att riksdagen måtte bifalla Kungl. Maj:ts förevarande proposition nr 146.

Stockholm den 21 maj 1940.

På bevillningsutskottets vägnar:

IVAR ANDERSON.

Närvarande:

från första kammaren: herrar *Johan Bårg, friherre Lagerfelt, Viktor Larsson, Wahlmark, Elon Andersson, Ekman, Velandar, Robert Berg, Egnell* och *Nordenson*; samt

från andra kammaren: herrar *Anderson* i Norrköping, *Lövgren, Björklund, Olsson* i Gävle, *Andersson* i Dunker, *Ericson* i Boxholm, *Werner* i Hultsfred, *Hammarlund, Hagberg* i Malmö och *De Geer*.
